

investerer rigtigt, således at vi kan undgå, at den finansielle krise sætter sig i endnu større ulykker, end den allerede har gjort.

Kl. 09:24

Formanden:

Tak til hr. Morten Bødskov. Den næste ordfører er hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 09:25

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dansk Folkeparti støtter naturligvis det lovforslag, der er fremsat, om at sikre den finansielle stabilitet. Vi har jo længe kunnet se, at problemerne har været undervejs, men der er ikke nogen, der har kunnet forudse omfanget af dem.

Vi havde i foråret også her i huset en diskussion i Finansudvalget om det, der skete med Bank Trelleborg, der jo kom i økonomiske vanskeligheder og efterfølgende blev overtaget af Sydbank. Vi havde i den forbindelse mange diskussioner om, hvad der skete, og om, hvad problemerne var. Vi konstaterede også på det tidspunkt, at der blev nedsat en gruppe under Erhvervs- og Økonomiministeriet, der skulle se på, hvordan man kunne lære af de ting, der var sket i forbindelse med Bank Trelleborg, med henblik på at ændre vores lovgivning i en bedre retning.

Siden sommer er problemerne så eskaleret. Vi så det i forbindelse med Roskilde Bank og de diskussioner, der var om den. Vi havde igen diskussionen og blev enige om, at de erfaringer, vi kunne drage af det, også skulle tages med ind i overvejelserne om, hvordan vi kunne ændre vores regler til det bedre. På det tidspunkt håbede vi jo alle sammen, at det så var det, og at der igen kunne komme gang i den finansielle sektor, så problemerne kunne flade ud.

Vi har set det modsatte. Vi har set problemerne blive større og større, dag for dag og uge for uge. Og de har nu nået et omfang, som der overhovedet ikke var nogen af os der havde forudset. De, der påstår, at de havde forudset det her, er nogle, der er ualmindelig bagkloge.

Det giver en turbulens, som rammer alle. Og jeg tror, at jeg lige så godt kan foregribe nogle af de spørgsmål, der vil komme, om, hvorvidt det her nu ikke bare hjælper nogle og ikke andre og sådan noget. Jeg tror, at vi må konstatere, at en finansiell krise, som den, vi står med her, rammer alle. Den rammer, uanset hvor mange penge man har, uanset om man er småsparere eller er storspekulant. Alle rammes af en krise som den her. Vi ser det jo også ved, at bankerne bliver

nødt til at sætte renten op. Den rammer jo også den ganske almindelige lille opsparer, som ved siden af den lille opsparing måske har et billån, hvor renten stiger, eller et huslån med variabel rente, der også ser ud til at stige, osv. Hele den usikkerhed, der er, rammer alle.

Det er derfor, at vi vurderer, at den aftale, som vi natten til mandag lavede med regeringen og Socialdemokratiet og efterfølgende også med Det Radikale Venstre og Liberal Alliance, er en nødvendig aftale. Det er ikke noget columbusæg. Det er ikke sådan, at den her aftale med et pennestrøg løser problemerne. Det har vi også kunnet se, efter at aftalen er indgået. Men den er et nødvendigt element i forsøget på at genoprette den finansielle stabilitet og genoprette den stabilitet, der giver tryghed for de borgere, der er så afhængige af at have et finansielt system, der fungerer. Jeg havde nær sagt, at alternativet til en aftale var skræmmende.

Der er ingen tvivl om, at det tager tid, før tingene igen kommer til at virke. Der er ingen tvivl om, at det tager tid for bankerne at opbygge en tillid hinanden imellem, der gør, at de igen for alvor lader pengene flyde. Der er ingen tvivl om, at det tager tid, før de udenlandske investorer, der jo har nok at se til i alle mulige andre lande, finder ud af, at det er sikkert at placere penge i Danmark til gavn for de danske forbrugere. Det tager tid. Men der er ingen tvivl om, at det, vi laver nu, er nødvendigt for overhovedet at komme derhen, hvor tilliden bliver genoprettet, og derfor støtter vi selvfølgelig aftalen.

Det indgår så også i aftalen, at banksektoren, der jo selvfølgelig først får gavn af tingene, når det går godt, også skal bidrage nu, hvor det går mindre godt. Det er aftalt, at de første 35 mia. kr. i mulige tab – vi håber ikke, at vi når det omfang – skal bæres af sektoren selv, før skattekasserne eller statskassen for alvor går ind og bidrager til det. Vi har fundet en god ramme for afviklingen af eventuelle nødlidende pengeinstitutter. Vi håber selvfølgelig ikke, at den skal bruges, i hvert fald ikke i et større omfang, men det er godt at have kendte og faste rammer. Det er også med til at skabe en sikkerhed i den finansielle sektor, med hensyn til hvordan vilkårene er, hvis der er nogle, der kommer ud i problemer.

Så er der en lang række elementer, som jeg ikke skal trætte Folketinget med at gennemgå, med hensyn til hvad der kommer til at gælde for de pengeinstitutter, der deltager i ordningen. Der kommer en række skrappe vilkår, der gør, at de skal konsolidere sig og skal sikre en bedre